

[Hans Thyge Jacobsen.]

Muligheden af en Videreførelse af de praktiske Bestemmelser har vi stillet Ændringsforslagene til Folkeforsikringslovforslaget.

Som det ærede Medlem Hr. Krag oplyste, gaar vore Ændringsforslag ud paa netop at faa tydeliggjort og videreført Folkeforsikringsprincippet i de enkelte Bestemmelser. Det glædede mig overordentlig at høre det ærede Medlem Hr. Krag udtale klart og tydeligt, at Vilkaaret for at opnaa Aldersrente efter dette Lovforslags Vedtagelse er nøjagtig det samme som Vilkaaret for at opnaa Invaliderende: Tydeligere kan det ikke siges, at nu er det ikke længere vilkaarsfrit at blive Aldersrentenyder, nu er det ej heller længere saadan, at man bliver Aldersrentenyder, uden at man har betalt Vederlag for Aldersrenten.

Derimod kunde jeg ikke være tilfreds med, at det ærede Medlem ikke fandt det fornødent at tydeliggøre denne Kendsgerning i Lovens Tekst. Jeg skal derfor henlede Opmærksomheden paa, at det er dette, vore Ændringsforslag for det første tilsigter. Det synes ogsaa at være ret og rigtigt, at man ikke skjuler faktiske Tilstande for Befolkningen, men at man i Loven saa tydeligt som muligt afbilder den faktiske Livets Tilstand, som man tilvebringer.

Vi har derfor foreslaaet, for det første, at det klart og tydeligt udtrykkes i Lovens Tekst, at der er Betingelser, Betalingsbetingelser, Forsikringsbetingelser, for til sin Tid at opnaa Aldersrente. Hertil sigter det Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet under Nr. 3. Hertil knytter sig rent teknisk en Række af vore andre Ændringsforslag, som jeg ikke i Øjeblikket behøver nærmere at omtale, det vil ved Afstemningen tydeligt fremgaa, hvilke det drejer sig om.

Dernæst har vi for at bringe en mere udpræget Forsikringstilstand til Veje foreslaaet Præmierne forhøjet ud over det, man i Ændringsforslagene har forhøjet det oprindeligt foreslaaede Præmiebeløb til. Det har ogsaa glædet mig at høre det ærede Medlem Hr. Krag udtale, at han ikke er i Tvivl om, at det i Fremtiden vil blive fornødent at forhøje disse Præmieydelse. Det eneste, som det ærede Medlem her altsaa var uenig med os om, var Tidspunktet.

Det ærede Medlem henviste til den haarde Krisetilstand, som Befolkningen befinder sig i, mente, at denne Tilstand skulde afgjort hindre, at man forhøjede Præmieydelse; det vilde, mente det ærede Medlem, virke særlig haardt i de brede Befolkningslag. I dette kan jeg ikke være enig

med det ærede Medlem, thi der er jo ikke Tvivl om, at til Gengæld for den Fritagelse for Præmieindbetaling, som Befolkningen altsaa efter Flertallets Ændringsforslag fremdeles faar, faar Befolkningen en øget Skatteindbetalingsbyrde, og den vedrører saa sandelig ogsaa de brede Lag. Vi opkræver, som bekendt, $\frac{2}{3}$ af Skatten ad indirekte Vej, og tor de Skatters Vedkommende, som vi opkræver ad direkte Vej, er der jo ved at blive lagt en ikke blot mærkbar, men tyngende Byrde ogsaa paa de brede Befolkningslag.

Ingen har saa klart og tydeligt som Socialministeren ved dette Lovforslags første Behandling redegjort for den faktiske Tilstand. Jeg minder om, at Ministeren oplyste, at af samtlige vort Lands Skatteydere er kun 15 à 16 pCt. sat i Skat af over 3 000 Kr. i personlig Indkomstdkat til Staten, medens altsaa 84 à 85 pCt. af samtlige Skatteydere ligger under 3 000 Kr.s Grænsen. Man bør altsaa ikke være i Tvivl om, at ogsaa for den brede Befolkning vil den stærkt forøgede Skatteudskrivning, som vi i disse Dage bliver Vidne til, mærkes særdeles tyngende. Jeg kan ikke tro, at det for den brede Befolkning eller overhovedet for Befolkningen kan være mindre tyngende at betale Skat end at betale Præmier, og ved at betale Præmier vilde Befolkningen opnaa det, vi fra vor Side altid har anset for et Gode, at faa hele dette Forhold udrelakseret af de almindelige Statsfinansiers Omskiftelse.

Endelig skal jeg omtale det Ændringsforslag, vi har stillet til § 15. Vi finder, at Flertallet indfører Forbedringer ved de Ændringsforslag, det stiller, men vi finder paa den anden Side, at det ikke er tilraadeligt at paalægge Kommunerne en ubetinget Pligt til at yde Kontingentrestancer. Det vil vistnok være det rigtigste her at lade Kommunerne beholde deres frie Skøn. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om, at en fornuftig Kommunalbestyrelse altid vil se det som det rigtige at holde den Mand, som er i en reel Trang, inde i Forsikringerne, men netop hvis dette er rigtigt, synes jeg, at man med fuld Fortrøstning kunde lade Kommunerne beholde deres frie Skøn paa dette principielt saa vigtige Punkt.

Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale de principielle Ændringer, som vi her har foreslaaet, til Tingets velvillige Overvejelse. Vi agter at stemme for dem. Vi agter overfor Flertallets Ændringer at undlade at stemme, idet de jo nok imødekommer vore Tanker til en vis Grad, men ikke i tilstrækkelig Grad, og desuden medfører de